

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

לפני **כבוד הנשיא שמואל הרבסט**

בעניין: **המאשימה**

מדינת ישראל
ע"י ב"כ מענף התביעות
משטרת ישראל

נגד

הנאשמים

1. יהונתן ביטון ע"י ב"כ עוה"ד ע. שלף
2. יצחק אברומוביץ - דינו נגזר

גזר דין – נאשם 1

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות סמים ועבירות נוספות, וזאת במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום כולל 3 אישומים, לאחר שתוקן במסגרת ההסדר.

החלק הכללי בכתב האישום מתאר שהנאשם פעל עם נאשם נוסף, אשר דינו נגזר זה מכבר, כדי לסחור בסמים מסוכנים ברחבי הארץ, באמצעות הטלגרם, תחת שם המשתמש "אל צאפוי".

האישום הראשון מתאר שביום 25.12.23 בשעה 8:45, כאשר הנאשם שהה בביתו במודיעין עילית, הגיעו לבית 3 שוטרים על מנת לערוך חיפוש. כאשר השוטרים נכנסו לחדרו של הנאשם, ניגש אחד מהם לארון הבגדים הסמוך למיטת הנאשם. אז, ניגש הנאשם אל השוטר, דחף אותו וחסף מתוך הארון שקית נייר בצבע חום, אשר הכילה 600 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, וזרק אותה מחוץ לחלון.

באותן נסיבות, הנאשם החזיק סכום כסף בסך 2,430 ₪, סם מסוג $\text{delta 9-tetrahydrocannabinol}$ במשקל 13.34 גרם, ושקית שבה 11.27 גרם סם מסוג קנבוס.

בגין כך, הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי בתפקידו ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיפים 275 ו-244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כמו כן הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

עמוד 1 מתוך 8

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

אישום שני מתייחס ליום 23.6.24, אז שהה הנאשם בביתו והחזיק שקית שבה 15.25 גרם סם מסוג קנבוס ושקית נוספת שבה 1.71 גרם קנבוס.

בגין כך הורשע בעבירה נוספת של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

אישום שלישי מתאר כי ביום 27.5.24 נכנס אדם בשם שי לטלגרם וביקש לרכוש 10 גרם סם קנבוס ביישוב בני עיש. בהמשך, הנאשם יצר קשר עם שי באמצעות מכשיר הנייד שלו ותיאם איתו כי יגיע לנקודת המפגש. בהמשך, נהג הנאשם האחר ברכב טויוטה, והנאשם כאן יצר קשר עם שי ואמר לו שהגיע לנקודת המפגש. באותן נסיבות, מכר הנאשם את הסם לשי, תמורת 600 ₪.

לפיכך, הנאשם הורשע בעבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, ולאחר ששירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם והוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, הצדדים טענו את טיעוניהם לעונש.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 27.2.25, מתאר כי הנאשם, רווק המתגורר בבית הוריו במודיעין עילית בתנאים מגבילים, עובד בפיצרייה ובעסק לחלוקת ביצים בבעלות אביו.

הנאשם הוא הרביעי במשפחה שבה 6 ילדים, אמו מנהלת מעון לילדים ואביו בעל עסק כאמור.

הנאשם ללא עבר פלילי.

הנאשם השלים 10 שנות לימוד, אשר אופיינו בהיעדרויות ומעברים בין מסגרות חינוך, על רקע קשיים לימודיים ואחרים והוא התמודד עם אתגרים נוספים, ביניהם אלימות מצד בני גילו ויחס שלילי מצד גורמי חינוך.

בגיל 16 חבר לחברה עוברת חוק בסביבת מגוריו ושם מצא מענה לצרכיו בתחושת שייכות, החל לצרוך סמים והיה מעורב בפלילים.

הנאשם לא התייצב לגיוס לצה"ל, ובהיעדר מוטיבציה לשירות, ערק והופטר בשל אי התאמה.

החל מנעוריו השתלב בעבודות שונות, אך צבר חובות למוסדות בנקאיים ואי עמידה בתשלומי משכנתא עבור דירה שבבעלותו.

במסגרת הליך מעצרו בתיק זה, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית פיקוחית לעצורי בית בשירות המבחן, אך התקשה להתמיד ולהגיע למפגשי הקבוצה באופן רציף ולהסתייע בכך באופן יעיל ומקדם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

הנאשם הודה במעשיו, קיבל אחריות על ביצוע העבירות וגילה הבנה לפסול שבהן. הוא ביטא חרטה סביב בחירותיו השוליות והתנהלותו פורצת הגבול, תיאר שהתקשה להתארגן נכון לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, אך מעוניין להיעזר בקשר עימם על מנת לבסס חיים תקינים, ללא מעורבות נוספת בפלילים ולהימנע מענישה מחמירה.

הנאשם תיאר כי צרך קנבוס מנעוריו, כמפלט לקשייו, ופיתח תלות בסם, אך כיום הוא מבין את הבעייתיות בכך.

הנאשם הוזמן למסור בדיקות לגילוי סם, מסר בדיקות נקיות, אך לא הגיע לכל הבדיקות שאליהן הוזמן, ושירות המבחן התרשם כי נדרש המשך מעקב והעמקה בתחום זה.

תוך כדי ניהול ההליכים, הנאשם החל להסתייע באופן פרטי במטפל שהוא יועץ חינוכי וטרפיסט.

שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי והמחיר המוחשי שלצדו, מהווים גורם מדרבן עבור הנאשם והוא מבטא נכונות ראשונית להעמקה בקשייו ולצורך הפחתת הסיכון להישנות מעורבות עם החוק, נדרש שילוב בטיפול.

לפיכך, באותו שלב, המליץ שירות המבחן על דחייה בת 4 חודשים, במהלכה הנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק וייבחנו מענים נוספים.

תסקיר משלים, מיום 29.6.25, מתאר כי הנאשם השתלב בקבוצת עצורי בית לצד מתן בדיקות סדירות לאיתור סם. לאורך התקופה, התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהסתייע בו באופן יעיל ולא התמיד בהגעה למפגשים הקבוצתיים ולבדיקות, ולאחר שהגיע ל-7 מתוך 14 מפגשי הקבוצה, הופסקה השתתפותו בה.

הבדיקות שמסר נמצאו נקיות, אך מכיוון שלא הגיע אליהן בקביעות, עלה קושי לקבל תמונה מדויקת באשר למצבו בהקשר לשימוש בסמים. מאז בדיקתו האחרונה ביום 9.4.25, לא מסר בדיקה נוספת.

כמו כן, הוא לא הגיע לשיחות מעקביות שאליהן הוזמן.

בפגישה האחרונה עם שירות המבחן, הנאשם תיאר את מאמציו להתנהלות אחראית והדגיש כי הוא עובד ביציבות וביטא חשש למול התקדמות ההליך המשפטי וגזר הדין הצפוי.

שירות המבחן מצא כי דהתנהלות הנאשם משקפת היעדר בשלות ומוטיבציה ממשית להסתייע בהליך טיפולי ולכן אינו מתאים להשתלבות בהליך טיפולי.

שירות המבחן עמד על היעדר רקע פלילי קודם, גילו הצעיר והיעדר דפוסים שליליים מגובשים, תפקוד תעסוקתי יציב ושאיפות לאורח חיים נורמטיבי, אך מנגד, שקל את חומרת העבירות, קשייו להסתייע בקשר טיפולי ואת ההערכה שאין בידיו כלים להתמודדות במצבי לחץ.

לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית-שיקומית.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

באשר לענישה, שירות המבחן העריך כי מצבו של הנאשם מצריך התייחסות עונשית המתחשבת בצורך בהרתעה והטלת אחריות ויכולתו לשמר את תפקודו החיובי ולהמשיך בהתנהלות נורמטיבית.

שירות המבחן ציין כי על אף חומרת העבירות, ענישה באמצעות עונש מאסר בפועל, בפרט כשמדובר באדם צעיר אשר טרם גיבש זהות יציבה, תגרום לנסיגה במצבו, תקבע דפוסים בעייתיים בהתנהלותו ותציב בפניו קושי לשוב ולבסס אורח חיים תפקודי.

לפיכך, הדגיש שירות המבחן את החשיבות לכך שתוטל עליו ענישה שלא תחשוף אותו באופן אינטנסיבי לאוכלוסייה שולית, בדמות עונש מאסר בעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדמות עבודות שירות, בחוות דעת מיום 30.8.25.

הטיעונים לעונש

לשיתת המאשימה, כל אחד מהאישומים עומד בפני עצמו ולכן יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהם: לאישום הראשון- בין 8 ל-18 חודשי מאסר, לאישום השני- בין 4 ל-12 חודשי מאסר, ולאישום השלישי- בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה לכך ששירות המבחן מצא כי קיים סיכון להישנות עבריינות מצד הנאשם, ניתנה לו הזדמנות להשתלב בטיפול, אך הוא לא עבר הליך משמעותי כפי שנדרש ממנו והתקשה לשתף פעולה, באופן המלמד על היעדר בשלות ומוטיבציה ממשית לטיפול.

לפיכך, המאשימה סבורה שאין להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן, אלא להשית על הנאשם **13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.**

אשר לנאשם השני שעליו נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, במסגרת הסדר טיעון סגור, טענה המאשימה כי תסקיר שירות המבחן בעניינו היה משובח ולכן הוסכם על חריגה ממתחמי הענישה.

לבסוף, המאשימה ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים לצורך חילוט הכסף והסמים שנתפסו.

ב"כ הנאשם טען כי האישומים בכתב האישום קשורים זה לזה בקשר הדוק, ולכן יש לקבוע מתחם עונש אחד, ולהסתפק בעונש של 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו (הנאשם היה עצור במשך 3 חודשים).

הנאשם שהה במעצר, במעצר באיזוק אלקטרוני בבית סבו וסבתו בצפון, בעת המלחמה, והיה חשוף לאזעקות ולפגיעה ישירה בבית סמוך לבית סבו שהה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

לדבריו, בסופו של דבר, הנאשם השתקם, ויש להתחשב בנסיבות ילדותו המתוארות בתסקיר, אשר יש להם השלכה גם על יכולתו להתמיד בהליך הטיפולי בשירות המבחן. כיום הוא מקבל אחריות מלאה, מבין את הפסול במעשיו ומבטא חרטה ושירות המבחן מצא שהוא למד את הלקח ומורתע מההליך המשפטי. הנאשם נמצא כעת בשלב של גיבוש עצמי, חי חיים יצרניים, עובד בעסק של אביו ובפיצרייה, ואין לגדוע זאת, בשליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

הסנגור הדגיש שהנאשם האחר הורשע ב-7 אישומים, כולם בעבירות סחר, לעומת הנאשם שהורשע ב-3 אישומים בלבד ובעבירות קלות הרבה יותר, כך שעיקרון אחידות הענישה מחייב להשליך מעונשו של הנאשם האחר.

כפי שהיה בעניינו של הנאשם האחר, מבקש הסנגור, כי גם על נאשם זה, לא יוכרז "סוחר סמים" ולא ייגזר עליו עונש של פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה.

לבסוף, ביקש הסנגור כי ככל שמתחם העונש שייקבע לא יתחיל ב-3 חודשים, ייקבע כי שיקומו של הנאשם מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מבין את חומרת מעשיו ומתחרט עליהם, כיום הוא צועד בדרך המלך, עובד ומטופל באופן פרטני.

דיון והכרעה

חוק העונשין מורה כי גזירת הדין נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, עיקרון ההלימה, אשר משמעותו היא יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ראו סעיף 40ב לחוק העונשין).

תחילה קובע בית המשפט את מתחם העונש ההולם, בהתאם לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, נקבע העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 יא לחוק העונשין.

הנאשם הורשע בעבירות סמים, שבהן מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים הפוגע קשות בחברה, קטינים ומבוגרים כאחד, מזיק לבריאותם, לאורח חייהם ולסביבתם הקרובה והרחוקה.

עוד הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר ושיבוש מהלכי משפט, אשר נועדו להגן על שלטון החוק, השמירה על הסדר הציבורי והגנה על מלאכתם החשובה של השוטרים, האמונים על השמירה על ערכים אלה.

שלושת האישומים בכתב האישום מתארים עבירות שבוצעו כחלק מאותו קשר עברייני בין שני הנאשמים, באופן ובשיטה דומה, וביניהם מתקיים קשר הדוק, כך שיש לקבוע מתחם עונש אחד אשר יהלום את מכלול העבירות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

האישומים מתארים קשירת קשר בין שני הנאשמים, אשר חברו יחד לצורך ביצוע העבירות, השיגו את הסמים, ובאמצעות הטלגרם והפעלת שם משתמש מיוחד, מכרו את הסמים ללקוחות שונים, לאחר תיאום ותכנון מראש.

כתב האישום המתוקן כולל, שלושה אישומים בלבד, לאחר תיקונו, כך שהנאשם הורשע בעבירה אחת של סחר בסמים, ובנוסף- עבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית ועבירות שבוצעו כלפי השוטרים, מתוך מטרה להתחמק מלתת את הדין על מעשיו.

המניע למעשיו של הנאשם היה בצע כסף, ודומה שהוא ראה בסחר בסם דרך מהירה וקלה להתעשר, מבלי שהפגיעה בציבור עמדה לנגד עיניו.

כמות הסמים שהנאשם סחר בה משמעותית, אך לא מהגדולות ביותר, וסוג הסם- אינו מן הקשים. אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות, אך בהתחשב במנעד הרחב של עבירות הסמים, הרי שלא מדובר באחד המקרים החמורים שבהן.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובנסיבות ביצוע העבירות, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 7 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ל-16 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך לקח אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך את הצורך בניהול הליך הוכחות, על כל המשתמע מכך.

הנאשם אדם צעיר, כיום בן כעשרים שנה, וזוהי עבורו הסתבכות יחידה עם הדין הפלילי ואין לחובתו הרשעות קודמות או נוספות.

ילדותו ונעוריו לוו בקשיים ומשברים, והוא לא הצליח להשתלב במסגרות החינוכיות באופן קבוע ורציף, ולא השלים את חוק לימודיו. למרבה הצער, את תחושת השייכות והקבלה מצא, בקרב חברה שולית, שם נחשף גם לשימוש בסמים.

לא ניתן לראות את העבירות שהנאשם ביצע במנותק מנסיבות אלה, ואין ספק שלחברה שאליה חבר הייתה השפעה על התדרדרותו לשימוש בסמים וכהמשך ישיר לכך – על ביצוע העבירות כאן.

במסגרת ההליך, ניתנה לנאשם הזדמנות לשיקום וטיפול תוך הסתייעות בגורמים המקצועיים בשירות המבחן. הנאשם החל בהליך הטיפולי, גילה רצון לטפל ולהשתתף בתהליך, אך התהליך לא הושלם עד תום. הנאשם לא התמיד בהגעתו לכל הפגישות, ועל אף שמסר בדיקת נקיות משרידי סמים, לא מסר את כל הבדיקות הנדרשות ממנו, ושירות המבחן החליט על הפסקת הטיפול בו ונמנע מהמלצה על ענישה שיקומית – טיפולית.

עם זאת, הנאשם טופל במידה כלשהי גם באופן פרטי, והוא ממשיך בכך.

עמוד 6 מתוך 8

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

בנוסף, על אף הפסקת הטיפול במסגרת שירות המבחן, הנאשם מוכיח בפועל, כי כיום הוא חי חיים נורמטיביים, עסוק ומושקע בעבודה ופרנסה, בחיים שאין בהם מקום לעבריינות ועיסוקים דומים לאלה שבהם בעת ביצוע העבירות.

שירות המבחן, על אף שנמנע מהמלצה טיפולית, הדגיש את החשיבות שהנאשם לא יישלח לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח, אשר עשוי לפגוע קשות בנאשם שנמצא בשלב מוקדם בחייו, בשלב שבו הוא מתמיד בעבודתו ובמסלול חיים נורמטיבי.

לכן, שירות המבחן המליץ להימנע ממאסר כזה, ולהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, אשר יחזק את יכולות תפקודו, ימחיש את אחריותו כלפי החברה ויהווה מסגרת מובנית התומכת בהמשך התנהלות תקינה תוך שמירה על יציבותו התעסוקתית, תוך מתן הזדמנות לביסוס דפוסי התנהלות אחראיים וחיוביים.

הליך טיפול שיקומי הוא קשה ותובעני, הוא דורש גיוס כוחות ומשאבים רבים מצד המטופל. הוא דורש חשיפה גבוהה וויתור על פרטיות ולא אחת, מאופיין בעליות ומורדות. הנאשם התקשה להשלים את הטיפול, אך אין ספק שלנסיבות חייו המוקדמות של הנאשם, הייתה השפעה על כך, ועל אף שלא השלים את הטיפול באופן מלא, בפועל, הנאשם עזב את העבריינות, שינה את חייו באופן משמעותי והוא צועד בדרך השיקום.

עיקרון אחידות הענישה מחייב התייחסות גם לעניינו של הנאשם האחר, שפעל יחד עם הנאשם שלפניי.

גזר הדין של הנאשם האחר ניתן ביום 7.9.25 על ידי מותב זה, תוך אישור הסדר טיעון סגור שאליו הגיעו הצדדים, על פיו הושתו עליו 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, נוסף לעונשים נלווים. זאת, לאחר שאותו נאשם הורשע ב- 7 אישומים, הכוללים 6 הרשעות בעבירות של סחר בסמים, בעוד שהנאשם שלפניי הורשע ב-3 אישומים בלבד, רק אחד מהם בעבירת סחר.

בהתייחס המאשימה להבדל בין שני הנאשמים, נטען כי הנאשם האחר עבר הליך שיקום מצוין, אך בהתחשב בחלקו הגדול באופן משמעותי, מחלקו של הנאשם שלפניי, בביצוע העבירות, וגם תוך התחשבות בהליך השיקומי שהנאשם שלפניי עבר, גם אם אינו מושלם, הרי שעונשו של הנאשם כאן, לא יוכל להיות חמור מעונשו של הנאשם האחר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19521-07-24 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

סוף דבר

סיכומו של דבר, נוכח כל האמור כאן ולאחר ששקלתי את מלוא שיקולי הענישה הנדרשים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
2. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על אחת מן העבירות שבהן הורשע וזאת למשך שלוש שנים מהיום.
3. הנאשם מתחייב בסך 6,000 ₪ שלא לעבור על כל אחת מן העבירות שבהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מהיום. הנאשם הבין והתחייב.
4. קנס בסך 4,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.1.26.
5. 6 חודשי פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, וזאת למשך שנתיים מהיום.
6. לא ראיתי להטיל פסילה בפועל על מנת שלא לפגוע בשיקומו של הנאשם.
7. המוצגים-יחולטו או יושמדו, בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"ו, 29 אוקטובר 2025, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

שמואל הרבסט, נשיא